

въ Чепеларе пѣтникъ. Често се срѣщатъ по улицитѣ жени съ кобилци ходили за вода.

Казватъ, че особено хубаво било селото зимно врѣме. Навсѣкждѣ снѣгътъ натрупалъ земята, дърветата оголѣли, борчетата и елхитѣ се зелнали върху снѣга, а кѣшитѣ се очертаватъ една отъ друга много ясно. Че наистина селото има хубава гледка зимно врѣме, може да се види отъ горната му зимна фотография.

Слѣдъ като разгледахме селото и околности-тѣ, гдѣто се намиратъ пограничните бѣлгарски и турски постове, трѣгнахме послѣ нѣколко дни да се връщаме обратно, но този пѣтъ вече къмъ гр. Станимака. Шосето до Станимака, дълго 55 к. м. е направено все покрай рѣката. На 2 $\frac{1}{2}$ часа далечъ отъ Чепеларе се намира мината „Царъ Асѣнъ“.

Тази мина е открита наскоро. Сега се разработва. Има разработени до сега около 60 галерии. Нѣкои отъ тѣхъ сѣ били работени още въ старо врѣме — отъ римлянитѣ. Отъ тази мина копаятъ разни руди, отъ които получаватъ най-много мѣдъ и олово, а по малко злато и сребро. Работятъ около 70—80 работника, които живѣятъ наблизо до мината въ нарочно за тѣхъ правени кѣщи. Ако се разработи мината и работницитѣ станатъ по-много, то околността ѝ ще стане едно малко селце. За сега само копаятъ рудитѣ и ги продаватъ въ странство, гдѣто ги прѣтапятъ, а послѣ, когато се построи фабрика, ще се прѣтапятъ тамъ.

Разгледахме мината и продължихме пѣтя си. Изминаваме едно по едно селата, приближихме Бачковския манастиръ, гдѣто сѣ намѣрени мо-